

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/32/2021
Identifikačné číslo spisu: 2313214327
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:2313214327.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: ŠEVČÍK, s. r. o., so sídlom 504 Trnovec nad Váhom 925 71, IČO: 44 563 434, zastúpený advokátom JUDr. Ľudovítom Štanglovičom, so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa 927 01, proti žalovanému: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, Pázmaňa 60, so sídlom P. Pázmaňa 60/12, Šaľa 927 01, IČO: 36 100 200, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. CIMRÁK s.r.o., so sídlom Štefánikova 7, Nitra 949 01, IČO: 36 868 876, o zaplatenie sumy 10.897,18 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 5Cb/40/2013, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 25. augusta 2020, č. k. 21Cob/93/2019-655, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Galanta (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) v poradí tretím rozsudkom zo dňa 6. marca 2019, č. k. 5Cb/40/2013-580 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 27. marca 2019 č. k. 5Cb/40/2013-597 žalobu zamietol a žalovanému a štátu priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 10.897,18 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou 0,25 % denne od 2.4.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 13.2.2013 Zmluvu o dielo č. 003/13, na základe ktorej zhotovil pre žalovaného dielo, za ktoré mu žalovaný nezaplatil, hoci ho riadne prevzal. Uviedol, že plnenie poskytol na základe zmluvy o dielo, ktorá bola vyhotovená v písomnej forme a pri bežnom nazretí podpísaná E. J., teda osobou, ktorá zastupovala žalovaného. Rozsudkom č. k. 5Cb/40/2013-123 zo dňa 14. júla 2014 súd žalobu zamietol, nakoľko dospel k záveru, že bolo možné považovať písomnú zmluvu o dielo za neplatnú, nakoľko na nej absentoval podpis žalovaného a tiež pre neurčitosť diela. Odvolací

súd uznesením č. k. 31Cob/96/2014-165 zo dňa 30. novembra 2015 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a uviedol, že bolo preukázané, že zmluva o dielo nemohla byť považovaná za platnú, pretože nespĺňala kritériá vyžadované zákonom a zistené skutočnosti správne posúdil, keď zmluvu priezviskom predsedníčky spoločenstva žalovaného podpísala svedkyňa L. H., ktorá nebola k podpisu splnomocnená. Bolo na žalobcovi, aby ako podnikateľ niesol istú mieru zodpovednosti a opatrnosti pri uzatváraní záväzkového vzťahu, preto odvolací súd mal za to, že zmluva o dielo pre nedostatok podpisu k tomu poverenou osobou bola neplatná. Nesprávny bol však záver súdu prvej inštancie, výsledkom ktorého bolo zamietnutie žaloby i s ohľadom na posúdenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

3. Súd prvej inštancie s ohľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu vykonal ďalšie dokazovanie. Nakoľko však žalobca opätovne uvádzal, že zmluva o dielo je platná a trval aj na nároku na zmluvnú pokutu, súd prvej inštancie opakovane uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na schôdzi vlastníkov konanej dňa 12.2.2013 bolo dohodnuté, že sa uskutoční oprava strechy, pričom bolo dohodnuté, že opravu vykoná žalobca. Pre platné uzavretie zmluvy o dielo sa nevyžaduje písomná forma, postačuje aj ústna dohoda, avšak to neplatí, pokiaľ zmluvné strany majú vôľu uzavrieť zmluvu i v písomnej podobe, tak ako tomu bolo v danom prípade. V zmysle § 7c ods. 2 veta druhá zákona č. 182/1993 Z. z., za spoločenstvo vlastníkov koná predseda (pani J.), ktorý aj v tomto prípade bol ako jediný oprávnený uzavrieť zmluvu za žalovaného. Súd mal preukázané, že zmluva o dielo bola síce opečiatkovaná razítkom žalovaného, avšak výpoveďou predsedníčky žalovaného a svedkyne H. mal súd preukázané, že podpis na zmluve nepatrila pani J., ale ju podpísala svedkyňa H. Ustanovenie § 16 Obchodného zákonníka nebolo možné použiť, nakoľko aj sám žalobca uviedol, že pani H. s ním neuzatvárala zmluvu, ale len sprostredkovala uzavretie zmluvy s pani J.. Aj zo samotnej zmluvy predloženej žalobcom bolo zrejmé kto bol oprávnený konať za žalovaného a preto žalobca nemohol tvrdiť, že o uvedenej skutočnosti nevedel. Preto bolo možné zmluvu považovať za neplatnú, nakoľko na nej absentoval podpis žalovaného.

4. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že nebolo sporné, že žalobca vykonal rekonštrukciu strechy bytového domu vo vlastníctve žalovaného. Keďže zmluva o dielo nebola platná a na základe zmluvy plnil len žalobca, ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka sa nepoužije; v takom prípade sa povinnosť vydať plnenie z neplatnej alebo zrušenej zmluvy riadi ustanovením § 451 Občianskeho zákonníka. Žalobca mal právo na úhradu toho, čo vynaložil titulom vydania bezdôvodného obohatenia, keďže išlo o plnenie bez právneho dôvodu. Za účelom zistenia výšky bezdôvodného obohatenia žalovaného bolo na návrh žalobcu nariadené znalecké dokazovanie znalcom Ing. Júliusom Ratulovským, ktorý stanovil výšku majetkového prospechu na 10.897,18 eur. Následne predložil doplnenie znaleckého posudku, podľa ktorého bola výška bezdôvodného obohatenia 15.299,91 eur. Mal za to, že dielo nevykazovala žiadne podstatné ani nepodstatné vady. Uvedený znalecký posudok však neobstál, nakoľko znalec nezohľadnil vadnosť diela, ktorú konštatoval znalec Ing. Szalay a ku ktorému nemal Ing. Ratulovský žiadne výhrady. Súd prvej inštancie poukázal na to, že bez návrhu dokazovanie nevykonáva a bolo len na žalobcovi, aby v prípade ak je nariadené znalecké dokazovanie, formuloval otázky, keďže súd z vlastnej iniciatívy otázky nekladie. Výška bezdôvodného obohatenia a spôsob zistenia tejto výšky znalcom Ing. Ratulovským podľa názoru súdu nebolo správne a presvedčivo vyznel odborný posudok Ing. Szalaya, ktorý zistil, že strecha nespĺňa požiadavky na tepelný odpor podľa noriem platných v čase vykonania diela. Tiež bolo preukázané, že dažďové vpuste neboli použité tie, ktoré boli vyfaktúrované. Z uvedeného tak vyplynul rozpor vykonaného dokazovania so závermi znalca. Z vykonaného dokazovania nevyplýval majetkový prospech žalovaného, ktorý by získal vykonaním prác a zabudovaním materiálu zo strany žalobcu. Možno konštatovať, že nekvalitným vykonaním diela, ktoré vykazovalo podstatné vady vznikla na strane žalovaného škoda titulom nákladov na opravu strechy. Žalobca mal povinnosť tvrdenia a povinnosť označiť dôkazy na objasnenie veci. Podľa § 185 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „C. s. p.“) môže súd vykonať len tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu, pričom sám rozhodne, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná. Následky spojené s nespĺnením povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá túto povinnosť nespĺnila. Neunesením dôkazného bremena sa pritom rozumie procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

Bolo povinnosťou žalobcu nielen tvrdiť, ale aj preukázať, že došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného a v akej konkrétnej výške. Žalobca v konaní nepreukázal, že by sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil a ani v akej výške, teda neunesol dôkazné bremeno a preto súd žalobu zamietol. Súd prvej inštancie zamietol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, keďže žalobca nepreukázal platné dojednanie o zmluvnej pokute, nakoľko súd vyhodnotil písomnú zmluvu o dielo ako neplatnú. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Doplniacim rozsudkom č. k. 5Cb/40/2013-597 zo dňa 27. marca 2019 súd prvej inštancie doplnil rozsudok výrokom, že „Štátu sa priznáva plná náhrada trov konania voči žalobcovi.“

5. Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudkom z 25. augusta 2020, sp. zn. 21Cob/93/2019 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nebolo dôvodné a zdôraznil, že odvolanie sa posudzuje len v medziach odvolacích dôvodov a zaoberá sa len tým, čo dovolateľ rozporuje v odvolaní. S poukazom na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. uviedol, že uvedený argument nebol bezbrehý a jeho naplnenie bolo dané v prípade, ak je celé konanie nespravodlivé a došlo zo strany súdu k výraznému zasiahnutiu do práv strany. Odvolací súd zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo riadne a dôsledne odôvodnené a dávalo odpoveď na všetky podstatné otázky, i keď sa odvolateľ s nimi nestotožnil a preto nedošlo k naplneniu uvedeného odvolacieho dôvodu. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. odvolací súd uviedol, že námietka žalobcu vo svojej podstate smerovala voči výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany súdu prvej inštancie, v ktorej súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/204/2009, podľa ktorého „Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie vo veci. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.“ Odvolací súd nezistil taký postup súdu prvej inštancie, ktorý by znamenal vybočenie z kritérií vyššie uvedených dôkazov. Ďalej poukázal na to, že sa už v poradí prvom rozhodnutí o veci k otázke platnosti Zmluvy o dielo vyjadril s tým, že zmluva nebola platným právnym úkonom, ktorý by zaväzoval strany sporu. Dokazovanie preukázalo, že zmluva nebola podpísaná k tomu oprávnenou osobou, ktorá ani neudelila plnomocnenstvo inému pre vykonanie tohto úkonu, čo založilo jej neplatnosť. Žalobca aj napriek skôr uvedeným právnym záverom súdov trval na priznaní plnenia zo zmluvy o dielo, hoci mohol reagovať a produkovať návrhy na preukázanie bezdôvodného obohatenia. Avšak tak nepostupoval a zotrval na tvrdení, že zmluva bola platná. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., odvolací súd uviedol, že zmluva o dielo nebola platným právnym úkonom, preto si žalobca nemohol uplatňovať ani nárok na zmluvnú pokutu pre jej neplatné dojednanie pre nedostatok písomnej formy, ako to vysvetlil súd prvej inštancie v bode 41. rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd stotožnil. Vo vzťahu k vydaniu bezdôvodného obohatenia odvolací súd uviedol, že žalobca pripustil možnosť plnenia titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré požadoval vo výške fakturovanej ceny diela ako ceny obvyklej. Odvolací súd poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky, podľa ktorého rozsah bezdôvodného obohatenia nie je pri úprave veci vymedzený nákladmi, ktoré na opravu či úpravu vynaložil zhotoviteľ, ale čiastka, o ktorú sa vec zhodnotila, čo neznamena, že tou je cena, ktorú za zhotovenie diela zhotoviteľ fakturoval žalovanému. Majetkovým vyjadrením prospechu nie je peňažná čiastka zhotoviteľom vynaložená na zhotovenie diela, ale náhrada zodpovedajúca skutočnému majetkovému prospechu objednávateľa diela. Prítom bolo potrebné vychádzať z najnižších nákladov, ktoré by v danom čase a mieste musel objednávateľ za rovnaké plnenie vynaložiť. Tiež bolo potrebné poukázať na vadnosť žalobcom poskytnutého plnenia, ktoré označil a zhodnotil znalec Ing. Szalay vo svojom odbornom posudku č. 27/2018, ktorý spĺňal znaky súkromného znaleckého posudku vyžadované § 209 C. s. p. V zmysle posudku tak strešná konštrukcia pri revitalizácii nezodpovedala normou predpísaným hodnotám tepelného odporu. K uvedenému sa vyjadril aj súdom ustanovený znalec Ing. Ratulovský, ktorý odbornú námietku nevzniesol, dokonca uviedol, že vady zistené Ing. Szalayom nerozporuje, vychádzal z noriem, ktoré platili v čase opravy strechy. Skutkový stav, ktorý vyplynul z vykonaného dokazovania, konkrétne odborný posudok Ing. Szalaya, vyvrátil tvrdenia uvedené v

znaleckom posudku Ing. Ratulovského, ktorý pripustil rozdielnosť. Na uvedené rozdiely už žalobca ďalšími návrhmi na vykonanie dokazovania nereagoval, nenavrhol vykonanie ďalších dôkazov, hoci bez ďalšieho nebolo možné ako výšku bezdôvodného obohatenia označiť cenu, ktorú si žalobca za zhotovené dielo fakturoval. Znalcom Ing. Szalayom konštatované vady mali vplyv na výšku majetkového prospechu, za ktorý sa ale nemôže považovať majetková strata žalobcu vzniknutá na úkor žalovaného, ale majetkový prospech, ktorý mal získať žalovaný. K tomuto však žalobca nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, a preto z dôvodu nepreukázania bezdôvodného obohatenia súd žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

6. Rozsudok odvolacieho súdu napadol včas dovolaním žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) a to pre nesprávne právne posúdenie z dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., nakoľko podľa názoru dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom riešená rozdielne.

7. Dovolateľ uviedol, že nemožno súhlasiť s názorom súdov nižšej inštancie o neplatnosti zmluvy o dielo. Tvrdil, že uvedené vyhodnotenie skutkového stavu vážne naruša právnu istotu v zmluvných vzťahoch, keď veriteľovi, ktorý si svoje zmluvné a zákonné povinnosti splní, súd neprizná nárok na zaplatenie z dôvodu, že žalovaný tvrdí, že zmluva bola podpísaná inou osobou. Tvrdil, že zmluva bola uzatvorená riadne a došlo k plneniu na jej základe. Dovolateľ poukázal na výpoveď svedkýň v spore, ktoré mali preukázať, že pani H. bola poverená podpísaním zmluvy o dielo a súčasne záležitosti ohľadom opravy strechy vybavovala. O vykonávaní diela pani J. vedela a nemala voči tomu námietky. Z výpovedí svedkýň tiež vyplynulo, že dielo bolo vykonané riadne a včas, o čom mala svedčať protokolácia o odovzdaní diela. Pri danom dôvode neplatnosti zmluvy o dielo dovolateľ poukázal na celkový priebeh uzatvárania zmluvy, následné vykonanie a odovzдание diela. Bolo zrejmé, že dovolateľ dielo vykonával so všetkými oprávnenými osobami, teda pani H., J. a Š., pričom žiadna z osôb neprezentovala, že tam niektorá bola navyše. Dovolateľ nemohol mať vedomosť, že tam niektorá z osôb bola navyše, resp. že neoprávnené osoby vykonali úkony v prospech žalovaného. Záverom uviedol, že pani J. nenamietala uzatvorenie zmluvy o dielo neoprávnenou osobou, priestory žalobcovi sprístupnila a vedela aj o realizácii diela. Dovolateľ poukázal na § 16 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého nastupuje zákonná fikcia zastúpenia. Dôkazné bremeno vyvrátenia zákonnej fikcie bolo na ťarchu žalovaného, pričom súdy nižších inštancií sa dostatočne nezaoberali s odôvodnením neaplikovania uvedeného ustanovenia, čo považoval dovolateľ za moment nesprávneho právneho posúdenia v rozpore so slovenskou judikatúrou. Až v spore sa žalovaný bránil, že zmluvu o dielo nepodpísal, iba opečiatkoval. Zdôraznil, že nemohol mať pochybnosť, že niektorá z osôb pani H., Š. a J. neboli oprávnené konať za žalovaného, navyše, keď sa mu vrátila podpísaná zmluva. Na záver dovolateľ poukázal na to, že zmluva o dielo nevyžaduje písomnú formu, postačí prijatie ústnej objednávky a vykonanie diela, k čomu aj došlo a preto súdy nižších inštancií pri aplikácii § 16 Obchodného zákonníka nemohli rozhodnúť inak, ako že k uzavretiu zmluvy o dielo došlo a žalobcovi tak patrilo uplatnený nárok. Navrhol, aby dovolací súd zmenil rozsudok odvolacieho súdu a žalobe vyhovel alebo aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Žalovaný sa k podanému dovolaniu vyjadril podaním zo dňa 02. februára 2021 a uviedol, že dovolanie bolo neurčité a nezrozumiteľné, pretože žalobca neuviedol konkrétny dovolací dôvod. Tiež neuviedol právne posúdenie, v ktorom spočívala nesprávnosť právneho posúdenia. V dovolaní tak absentovali všetky podstatné náležitosti, ktoré zákon pri dovolaní vyžaduje. Dovolateľ neuviedol ani rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré by žalobcom namietané skutočnosti riešilo rozdielne. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/61/2006, v zmysle ktorého „k uplatneniu dovolacieho dôvodu nepostačuje, ak dovolateľ dôvod označí len ustanoveniami zákona alebo jeho zákonnou skutkovou podstatou. Tiež poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/23/2017, v ktorom sa riešia náležitosti dovolania ohľadom vymedzenia právnej otázky, ktorú má dovolací súd preskúmať. Navrhol, aby dovolací súd podľa § 447 písm. f) C. s. p., dovolanie odmietol.

9. Dovolacia duplika zo strany dovolateľa nebola predložená.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

11. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. V zmysle § 419 C. s. p., je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

12. Aby na základe dovolania podaného v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p., mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené meritórnemu dovolaciemu prieskumu z hľadiska namietaného nesprávneho právneho posúdenia veci, musia byť (najskôr) splnené predpoklady prípustnosti dovolania zodpovedajúce niektorému zo spôsobov riešenia tej právnej otázky, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež podmienky dovolacieho konania, medzi ktoré okrem iného patrí riadne odôvodnenie dovolania prípustnými dovolacími dôvodmi a spôsobom vymedzeným v ustanoveniach § 431 až § 435 C. s. p. (porovnaj rozhodnutia sp. zn. 2 Cdo 203/2016 a 6 Cdo 113/2017).

13. Ak nemá dovolanie, prípustnosť ktorého strana sporu vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p., vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k znemožneniu meritórneho dovolacieho prieskumu a odmietnutiu dovolania podľa § 447 písm. f) C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, o ktorú z možností uvedených v ustanoveniach v § 421 ods. 1 písm. a) až c) C. s. p. ide, teda z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania (porovnaj 1 Cdo 126/2017, 1 Cdo 206/2017, 2 Cdo 203/2016, 3 Cdo 235/2016, 4 Cdo 89/2017, 7 Cdo 20/2017, 8 Cdo 186/2016).

14. V danom prípade žalobca vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenie v dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom v otázke platnosti zmluvy o dielo, pričom nesúhlasil so záverom súdov nižších inštancií o neplatnosti zmluvy dielo majúcej za to, že došlo k nesprávnej aplikácii ustanovenia § 16 Obchodného zákonníka. Dovolateľ tvrdil, že nemohol mať vedomosť o tom, že zmluva o dielo nebola podpísaná oprávnenou osobou a z tohto dôvodu ju považoval za platnú.

15. Dovolací súd uvádza, že aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 C. s. p., musí ísť - okrem vyššie uvedených podmienok - o otázku právnou (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa rozumie tak otázka hmotno-právna (ktorá sa odvíja od interpretácie napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce a podobne), ako aj otázka procesno-právna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

16. Pokiaľ však v dovolaní vymedzená otázka, ktorú má podľa dovolateľa posudzovať vo svojom rozhodnutí dovolací súd, nie je právnou otázkou, ale predstavuje skutkovú otázku, nie je splnená podmienka prípustnosti dovolania uvedená v ustanovení § 421 ods. 1 C. s. p., a takúto otázku nie je dovolací súd oprávnený vo svojom rozhodnutí riešiť.

17. S ohľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenia dovolací súd v prvom rade poukazuje na tú skutočnosť, že aby mohlo byť rozhodnutie odvolacieho súdu podrobené dovolaciemu prieskumu podľa

§ 421 ods. 1 C. s. p., bolo povinnosťou dovolateľa vymedziť právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolateľ v podanom dovolaní nevymedzil konkrétnu právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Z obsahu dovolania vyplývalo, že dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie zmluvy o dielo s poukazom na § 16 Obchodného zákonníka majúc za to, že súdy nižších inštancií zmluvu nesprávne posúdili ako neplatnú. S ohľadom na vyššie uvedené dovolací súd uvádza, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (uznesenie NS SR sp. zn. 1 Cdo 222/2009 z 26. 02. 2010). Z procesu dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynul skutkový záver, že zmluva o dielo nebola podpísaná oprávnenou osobou, a preto je neplatná. Uvedený záver namietal žalobca v dovolaní s tvrdením že ide o nesprávne právne posúdenie veci, pritom však nepoukázal na použitie nesprávneho ustanovenia zákona alebo jeho nesprávnu interpretáciu. V skutočnosti sa nestotožnil s výsledkami vykonaného dokazovania, ktoré súd neposúdil v jeho prospech. Ďalšou podstatnou skutočnosťou bolo aj nesplnenie podmienky stanovenej § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., keď dovolateľ neuviedol rozhodnutie odvolacieho súdu, od ktorého sa mali súdy nižšej inštancie odkloniť. Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že v zmysle ustanovenia § 442 C. s. p., je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd a sám dokazovanie nevykonáva, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. V dovolacom konaní preto dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu), nakoľko v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené. Dovoláním sa preto nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Pri prejednaní dovolania môže dovolací súd vychádzať iba z obsahu dovolania, resp. z predloženého súdneho spisu a nemôže nahrádzať pasivitu dovolateľa a vytvárať namiesto neho vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, ktorej správnosť alebo nesprávnosť by mala byť podrobená dovolaciemu prieskumu. V takom prípade by totiž dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v C. s. p., ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu by bolo založené na iných skutočnostiach, ako boli tvrdené dovolateľom a ku ktorým mal možnosť vyjadriť sa žalovaný ako protistrana vo svojom vyjadrení k dovolaniu. Dovolací súd nie je treťou inštanciou a dovolanie nie je koncipované ako ďalší riadny opravný prostriedok. Preto platí, že odlišný pohľad dovolateľa na správnosť rozhodnutia odvolacieho súdu bez vymedzenia právnej otázky, nemôže zakladať prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1

C. s. p., uplatnený dovolateľom vo vzťahu k námietke o nesprávnom právnom posúdení veci, nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f) C. s. p., odmietol.

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné dovolanie.